

Αμαρτήσαμε, Κύριε, ανομήσαμε... (Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου)

/ [Γενικά](#)

φώτο: 1993 στο Σουδάν. Φωτογράφος ο Νοτιοαφρικάνος Κέβιν Κάρτερ

Β. Μια σκληρή φωτογραφία με την δική της ιστορία.

Α. Αμαρτήσαμε, Κύριε, ανομήσαμε...

«Αμαρτήσαμε, Κύριε, ανομήσαμε, ασεβήσαμε.

Λησμονήσαμε τις εντολές σου και πορευθήκαμε σύμφωνα με τη δική μας πονηρή σκέψη.

Συμπεριφερθήκαμε ανάξια προς την κλήση μας και προς το Ευαγγέλιο του Χριστού σου.

Περιφρονήσαμε τη θεία Του συγκατάβαση και τα άγια παθήματά Του, που για χάρη μας υπέμεινε.

Ντροπιαστήκαμε μπροστά στον αγαπητό σου Υιό.

Κλήρος και λαός απομακρυνθήκαμε από κοντά σου και όλοι βρισκόμαστε μακριά

από Σένα.

Όλοι παρεκτραπήκαμε, ναι, όλοι, και γίναμε ανάξιοι.

Κανένας μας, μα ούτε ένας δεν εφαρμόζει δικαιοσύνη και δεν αποφασίζει δίκαια.

Αποδειχθήκαμε ανάξιοι της ευσπλαχνίας σου και της φιλανθρωπίας σου και της στοργικής σου αγάπης, Θεέ μας, εξαιτίας της κακίας και της πονηρίας μας, που εκδηλώθηκε στα καθημερινά μας έργα και στις συνήθειές μας.

Συ είσαι γεμάτος αγάπη και αγαθότητα, αλλά εμείς γίναμε παραβάτες του νόμου σου.

Συ είσαι μακρόθυμος, αλλά εμείς άξιοι για πολλές τιμωρίες. Γνωρίζουμε την αγαθότητά σου, μολονότι εξακολουθούμε να φερόμαστε ασύνετα.

Λίγο μας έχεις τιμωρήσει σε σύγκριση με το πλήθος των αμαρτιών μας.

Συ εμπνέεις φόβο, και ποιος μπορεί να αντισταθεί στη δύναμή σου;

Εάν θελήσεις να φανερώσεις τη δύναμή σου, τρόμος θα καταλάβει ακόμη και τα όρη.

Αλλά και στο μέγεθος της δυνάμεώς σου ποιος ποτέ θα έχει το θάρρος να αντιπαραταχθεί; Εάν κλείσεις τον ουρανό, ποιος μπορεί να τον ανοίξει; Και αν ανοίξεις τους καταρράκτες σου, ποιος θα βρεθεί να τους συγκρατήσει;

Πολύ εύκολο είναι σε Σένα να κάνεις σε μια στιγμή τον πλούσιο ζητιάνο και τον φτωχό πλούσιο, να δώσεις ζωή σ' όποιον δεν έχει και να οδηγήσεις στον θάνατο αυτό που είναι γεμάτος υγεία, να πατάξεις με ασθένεια, αλλά και να θεραπεύσεις.

Και μόνο να θελήσεις κάτι, αυτό έχει γίνει κιόλας πράξη τελειωμένη.

Κάνε, Κύριε, να κοπάσει η οργή σου. Δώσε άφεση, Κύριε, συγχώρησε, Κύριε.

Μη μας καταδικάσεις ολοκληρωτικά για τις ανομίες μας.

Είμαστε και μεις λαός σου και γνήσιοι κληρονόμοι σου.

Γι' αυτό τιμώρησέ μας, αλλά με επιείκεια και αγάπη και όχι με τον θυμό σου. Αμήν.

Θεέ μου σ' αγαπώ.»

Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος

Β. Μια σκληρή φωτογραφία με την δική της ιστορία.

The original drawing on the top there (based on the massively poignant Kevin Carter photograph) is lent hardly anything by the pre-designed typography (in this instance Pintassilgo's wonderful Sheldon font) added to the middle image. Although less legible, the hand-painted lettering on the bottom image has an emotional impact. Is it the colour of the lettering, or are we more likely to respond to the hand-written word?(from here)

Ένας ακόμα Γύπας

Τη φωτογραφία που βλέπετε την τράβηξε το 1993 στο Σουδάν ο Νοτιοαφρικάνος φωτογράφος Κέβιν Κάρτερ. Η εικόνα δείχνει ένα εξαντλημένο, υποσιτισμένο, νήπιο που δεν έχει πια τη δύναμη να σταθεί όρθιο – μα προσπαθεί απεγνωσμένα να φτάσει σ' έναν σταθμό βοήθειας των Ηνωμένων Εθνών ένα χιλιόμετρο πιο πέρα – ενώ ένας πεινασμένος γύπας έχει στήσει καρτέρι στη στιγμή του θανάτου.

Για τους Σουδανούς που πέθαιναν κάθε μέρα ήταν μια συνηθισμένη εικόνα, όταν όμως δημοσιεύτηκε στους New York Times, τον Μάρτιο του 1993, ο δυτικός κόσμος συνάντησε τις ενοχές του για λίγο κι εκατοντάδες άνθρωποι τηλεφώνησαν στα γραφεία της εφημερίδας να μάθουν τι απόγινε. Κλαίγοντας κάποιοι. Με λυγμούς. Η αντίδραση ήταν τόσο ισχυρή που οι Τάιμς αναγκάστηκαν να δημοσιεύσουν ένα σημείωμα του εκδότη σχετικά με την τύχη του παιδιού

Ο Κέβιν Κάρτερ δήλωσε πως το παιδί κατάφερε να φτάσει ως το σταθμό

ανεφοδιασμού.

Κανείς δεν ξέρει τι απόγινε.

Ο Κάρτερ πήρε το βραβείο Πούλιτζερ 1994 για την συγκεκριμένη φωτογραφία.

Ο Κέβιν Κάρτερ 1960-1994

Επιμέλεια: Σοφία Ντρέκου/Αέναη επΑνάσταση

Απόσπασμα από: sophia-siglitiki.blogspot.gr